

ശ്രീഃ  
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ  
ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ  
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ

മഹർഷി വേദവ്യാസപ്രണീതം ശ്രീമദ്ഭാഗവതമഹാപുരാണം

॥ സപ്തമസ്കന്ധേ പഞ്ചമോഽധ്യായഃ ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

ശ്രീ രംഗരാമാനുജ മഹാദേശികൻ

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

ശ്രീഃ  
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ  
ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ  
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ  
ശ്രീമദ്ഭാഗവതമഹാപുരാണം  
॥ സപ്തമസ്കന്ധേ പഞ്ചമോഽധ്യായഃ ॥

നാരദ ഉവാച

പൗരോഹിത്യായ ഭഗവാൻ വൃതഃ കാവ്യഃ കിലാസുരൈഃ |  
ഷണ്ഡാമർകൗ സുതൗ തസ്യ ദൈത്യരാജഗൃഹാന്തികേ || 1 ||

തൗ രാജ്ഞാ പ്രാപിതം ബാലം പ്രപ്ലാദം നയകോവിദം |  
പാഠയാമാസതുഃ പാഠ്യാനന്തയാംശ്ചാസുരബാലകാൻ || 2 ||

യത്തത്ര ഗുരുണാ പ്രേക്ഷതം ശുശ്രൂവേന്ദുപപാഠ ച |  
ന സാധു മനസാ മേനേ സ്വപരാസദ്ഗ്രഹാശ്രയം || 3 ||

ഏകദാസുരരാട് പുത്രമങ്കമാരോപ്യ പാണ്ഡവ |  
പപ്രച്ഛ കഥ്യതാം വത്സ മന്യതേ സാധു യദ്ഭവാൻ || 4 ||

പ്രപ്ലാദ ഉവാച

തത്സാധു മന്യേന്ദുസുരവര്യ ഭേഹിനാം  
സദാ സമുദ്വിഗ്നധിയാമസദ്ഗ്രഹാത് |  
ഹിത്യാജ്ഞപാതം ഗൃഹമന്ധകൂപം  
വനം ഗതോ യദ്ധരിമാശ്രയേത || 5 ||

നാരദ ഉവാച

ശ്രുത്വാ പുത്രഗിരോ ദൈത്യഃ പരപക്ഷസമാഹിതാഃ |  
ജഹാസ ബുദ്ധിർബാലാനാം ഭിദ്യതേ പരബുദ്ധിഭിഃ || 6 ||

സമ്യഗ്വിധാർയതാം ബാലോ ഗുരുഗേഹേ ദ്വിജാതിഭിഃ |  
വിഷ്ണുപക്ഷൈഃ പ്രതിച്ഛന്നൈന്നഭിഭദ്യേതാസ്യ ധീര്യമാ || 7 ||

ഗൃഹമാനീതമാഹൂയ പ്രഹ്ലാദം ദൈത്യയാജകാഃ |  
പ്രശസ്യ ശ്ലക്ഷ്ണയാ വാചാ സമപൃച്ഛന്ത സാമഭിഃ || 8 ||

വത്സ പ്രഹ്ലാദ ഭദ്രം തേ സത്യം കഥയ മാ മൃഷാ |  
ബാലാനതി കുതസ്സുഭ്യമേഷ ബുദ്ധിവിപര്യയഃ || 9 ||

ബുദ്ധിഭേദഃ പരകൃത ഉതാഹോ തേ സ്വതോഭവത് |  
ഭൺയതാം ശ്രോതുകാമാനാം ഗുരുണാം കുലനന്ദന || 10 ||

പ്രഹ്ലാദ ഉവാച  
സ്വഃ പരശ്ചേത്യസദ്ഗ്രാഹഃ പുംസാം യന്മായയാ കൃതഃ |  
വിമോഹിതധിയാം ദൃഷ്ടുസ്തസ്മൈ ഭഗവതേ നമഃ || 11 ||

സ യദാനുവ്രതഃ പുംസാം പശുബുദ്ധിർവിഭിദ്യതേ |  
അന്യ ഏഷ തഥാൻയോഹമിതി ഭേദഗതാസതി || 12 ||

സ ഏഷ ആത്മാ സ്വപരേത്യബുദ്ധിഭി -  
ർഭൂരത്യയാനുക്രമണോ നിരൂപ്യതേ |  
മുഹ്യന്തി യദ്വർത്തനി വേദവാദിനോ  
ബ്രഹ്മാദയോ ഹ്യേഷ ഭിന്നന്തി മേ മതിം || 13 ||

യഥാ ഭ്രാമ്യത്യയോ ബ്രഹ്മൻ സ്വയമാകർഷസന്നിധൗ |  
തഥാ മേ ഭിദ്യതേ ചേതശ്ചക്രപാണേർയദൃച്ഛയാ || 14 ||

നാരദ ഉവാച  
ഏതാവദ്ബ്രാഹ്മണായോക്ത്വാ വിരരാമ മഹാമതിഃ |  
തം നിർഭർത്യാഥ കുപിതഃ സ ദീനോ രാജസേവകഃ || 15 ||

ആനീയതാമരേ വേത്രമസ്മാകമയശസ്കരഃ |  
കുലാംഗാരസ്യ ദുർബുദ്ധോശ്ചതുർഥോദ്യോദിതോ ദമഃ || 16 ||

ദൈതേയചന്ദനവനേ ജാതോദ്യം കണ്ടകദ്രുമഃ |  
യൻമുലോൻമുലപരശോർവിഷ്ണോർനാലായിതോദ്ഭവഃ || 17 ||

ഇതി തം വിവിധോപായൈർഭീഷയംസ്തർജ്ജനാദിഭിഃ |  
പ്രഹ്ലാദം ഗ്രാഹയാമാസ ത്രിവർഗസ്യോപപാദനം || 18 ||

തത ഏനം ഗുരുർജ്ഞാത്യാ ജ്ഞാതജ്ഞേയചതുഷ്ടയം |  
ദൈത്യേന്ദ്രം ദർശയാമാസ മാതൃമൃഷ്ടമലങ്കൃതം || 19 ||

പാദയോഃ പതിതം ബാലം പ്രതിനന്ദാശിഷാസുരഃ |  
പരിഷ്വജ്യ ചിരം ദോർഭ്യാം പരമാമാപ നിർവൃതിം || 20 ||

ആരോപ്യാകമവഘ്രായ മുർധന്യശ്രുകലാംബുഭിഃ |  
ആസിഞ്ചൻ വികസദ്യക്ത്രമിദമാഹ യുധിഷ്ഠിര || 21 ||

ഹിരണ്യകശിപുരുവാച  
പ്രഹ്ലാദാനുച്യതാം താത സ്വധീതം കിഞ്ചിദുത്തമം |  
കാലേനൈതാവതാപ്തീയുഷ്മൻ യദശിക്ഷദ്ഗുരോർഭവാൻ || 22 ||

പ്രഹ്ലാദ ഉവാച  
ശ്രവണം കീർത്തനം വിഷ്ണോഃ സ്മരണം പാദസേവനം |  
അർചനം വന്ദനം ദാസ്യം സഖ്യമാത്മനിവേദനം || 23 ||

ഇതി പുംസാർപിതാ വിഷ്ണുഃ ദക്തിശ്ചേന്നവലക്ഷണാ |  
ക്രിയേത ഭഗവത്യദ്ധാ തൻമന്യേധീതമുത്തമം || 24 ||

നിശചൈതത്സുതവചോ ഹിരണ്യകശിപുസ്തദാ |  
ഗുരുപുത്രമുവാചേദം രുഷാ പ്രസ്തുരിതാധരഃ || 25 ||

ബ്രഹ്മബന്ധോ കിമേതത്തേ വിപക്ഷം ശ്രയതാസതാ |  
അസാരം ഗ്രാഹിതോ ബാലോ മാമനാഭ്യത്യ ദുർമതേ || 26 ||

സന്തി ഹ്യസാധവോ ലോകേ ദുർമൈത്രാശ്ചരദ്മവേഷിണഃ |  
തേഷാമുദേത്യേവം കാലേ രോഗഃ പാതകിനാമിവ || 27 ||

ഗുരുപുത്ര ഉവാച  
ന മത്പ്രണീതം ന പരപ്രണീതം  
സുതോ വദത്യേഷ തവേന്ദ്രശത്രുതാ |  
നൈസർഗികീയം മതിരസ്യ രാജൻ  
നിയച്ഛ മന്യും കദദാഃ സു മാ നഃ || 28 ||

നാരദ ഉവാച  
ഗുരുണ്ണൈവം പ്രതിപ്രോക്തോ ഭൂയ ആഹാസുരഃ സുതം |  
ന ചേദ്ഗുരുമുഖീയം തേ കുത്യാഭിദ്രാസതീ മതിഃ || 29 ||

പ്രഹ്ലാദ ഉവാച  
മതിർന കൃഷ്ണേ പരതഃ സ്വതോ വാ  
മിഥോഭിപദ്യേത ഗൃഹവ്രതാനാം |  
അദാന്തഗോഭിർവിശതാം തമിസ്രം  
പുനഃ പുനശ്ചർവിതചർവണാനാം || 30 ||

ന തേ വിദുഃ സ്വാർഥഗതിം ഹി വിഷ്ണും  
ദുരാശയാ യേ ബഹിരർഥമാനിനഃ |  
അന്ധാ യമാന്ധൈരുപനീയമാനാ  
വാചീശതന്ത്യാമുരുദാഗ്നി ബദ്ധാഃ || 31 ||

നൈഷാം മതിസ്താവദുരുക്രമാംഘ്രിം  
സ്വശത്യനർഥാപഗമോ യദർഥഃ |

മഹീയസാം പാദരജോദ്ഭിഷേകം

നിഷ്ഠിഞ്ചനാനാം ന വൃണീത യാവത് || 32 ||

ഇത്യുക്തോപരതം പുത്രം ഹിരണ്യകശിപു രുഷാ |

അന്ധീകൃതാത്മാ സ്യാത്സംഗാനിരസ്യത മഹീതലേ || 33 ||

ആഹാമർഷരുഷാവിഷുഃ കഷായീഭൂതലോചനഃ |

വധ്യതാമാശ്വയം വധ്യോ നിഃസാരയത നൈരുതാഃ || 34 ||

അയം മേ ഭ്രാതൃഹ സോഽയം ഹിത്വാ സ്വാൻ സുഹൃദോഽധമഃ |

പിതൃവ്യഹന്തുർയഃ പാദൗ വിഷ്ണോർദാസവദർചതി || 35 ||

വിഷ്ണോർവാ സാധ്യസൗ കിം നു കരിഷ്യത്യസമഞ്ജസഃ |

സൗഹൃദം ദുസ്സ്യജം പിത്രോരഹാദൃഃ പഞ്ചഹായനഃ || 36 ||

പരോഽപ്യപത്യം ഹിതകൃദ്യഥൗഷധം

സ്വദേഹജോഽപ്യാമയവത്സുതോഽഹിതഃ |

ചരിദ്യാത്തദംഗം യദുതാത്മനോഽഹിതം

ശേഷം സുഖം ജീവതി യദിവർജ്ജനാത് || 37 ||

സർവൈരുപായൈർഹന്തവ്യഃ സംഭോജശയനാസനൈഃ |

സുഹൃൽലിംഗധരഃ ശത്രുർമുനേർദുഷ്ടമിവേന്ദ്രിയം || 38 ||

നൈരുതാസ്തേ സമാദിഷ്ടാ ഭർത്വാ വൈ ശൂലപാണയഃ |

തിഥദംശ്രൂകരാലാസ്യാസ്താമൃശ്ശശ്രുശിരോരുഹാഃ || 39 ||

നദന്തോ ദൈരവാനാദാംശ്ചരിന്ധി ഭിന്ധീതി വാദിനഃ |

ആസീനം ചാഹനൻ ശൂലൈഃ പ്രപ്ലാദം സർവമർമസു || 40 ||

പരേ ബ്രഹ്മണ്യനിർദേശ്യേ ഭഗവത്യവിലാത്മനി |

യുക്താത്മന്യഥലാ ആസന്നപുണ്യസ്യേവ സത്ക്രിയാഃ || 41 ||

പ്രയാസ്യേപഹതേ തന്മിൻ ദൈത്യേന്ദ്രഃ പരിശങ്കിതഃ |  
ചകാര തദ്യഥോപായാൻ നിർബന്ധേന യുധിഷ്ഠിര || 42 ||

ദിഗ്ഗജൈർദന്ദശൂകൈശ്ച അഭിചാരാവപാതനൈഃ |  
മായാഭിഃ സന്നിരോധൈശ്ച ഗരദാനൈരഭോജനൈഃ || 43 ||

ഹിമവായുഗ്നിസലിലൈഃ പർവതാക്രമണൈരപി |  
ന ശശാക യദാ ഹന്തുമപാപമസുരഃ സുതം |  
ചിന്താം ദീർഘതമാം പ്രാപ്തസ്തത്കർതും നാഭ്യപദ്യത || 44 ||

ഏഷ മേ ബഹുസാധുക്തോ  
വധോപായാശ്ച നിർമിതാഃ |  
തൈസ്സൈർഭ്രാഹ്മണൈരസദ്ധാർമൈ -  
ർമുക്തഃ സ്വേനൈവ തേജസാ || 45 ||

വർതമാനോവിദുരേ വൈ ബാലോപ്യജുഡധീരയം |  
ന വിസ്മരതി മ്യേനാർയം ശൂനഃശേപ ഇവ പ്രഭുഃ || 46 ||

അപ്രമേയാനുഭാവോയമകുതശ്ചിദ്ഭയോമരഃ |  
നൂനമേതദ്വിരോധേന മൃത്യുർമേ ഭവിതാ ന വാ || 47 ||

ഇതി തച്ചിന്തയാ കിഞ്ചിൻല്ലാനശ്രിയമധോമുഖം |  
ശണ്ഡാമർകാവൗശനസൗ വിവിക്ത ഇതി ഹോചതുഃ || 48 ||

ജിതം ത്വയൈകേന ജഗത്രതയം ഭൂവോ -  
ർവിജുംഭണത്രസ്തസമസ്തധിഷ്ഠ്യപം |  
ന തസ്യ ചിന്ത്യം തവ നാമ ചക്ഷുഃപേ  
ന വൈ ശിശൂനാം ഗുണഭോഷയോഃ പദം || 49 ||

ഇമം തു പാശൈർവരുണസ്യ ബദ്ധ്വാ  
നിയേഹി ഭീതോ ന പലായതേ യഥാ |

ബുദ്ധിശ്ച പുംസോ വയസാജ്ജീരയസേവയാ  
യാവദ്ഗുരുർഭാർഗവ ആഗമിഷ്യതി || 50 ||

തഥേതി ഗുരുപുത്രോക്തമനുജ്ഞായേദമബ്രവീത് |  
ധർമാ ഹ്യസ്യോപദേഷ്ടുവ്യാ രാജ്ഞാം യേ ഗൃഹമേധിനാം || 51 ||

ധർമമർഥം ച കാമം ച നിതരാം ചാനുപൂർവശഃ |  
പ്രഹ്ലാദായോചതു രാജൻ പ്രശ്രിതാവനതായ ച || 52 ||

യഥാ ത്രിവർഗം ഗുരുഭിരാത്മനേ ഉപശിക്ഷിതം |  
ന സാധു മേനേ തച്ഛിക്ഷാം ദ്വന്ദ്വാരാമോപവർണിതാം || 53 ||

യദാജ്ഞാർയഃ പരാവൃത്തോ ഗൃഹമേധീയകർമസു |  
വയസ്യൈർബാലകൈസ്തത്ര സോപഹൂതഃ കൃതക്ഷണൈഃ || 54 ||

അഥ താത് ശ്ലക്ഷ്ണയാ വാചാ പ്രത്യാഹൂയ മഹാബുധഃ |  
ഉവാച വിദ്വാംസ്തന്നിഷ്ടാം കൃപയാ പ്രഹസന്നിവ || 55 ||

തേ തു തദ്ഗൗരവാത്സർവേ തൃക്തക്രീഡാപരിച്ഛദാഃ |  
ബാലാ ന ദുഷിതധിയോ ദ്വന്ദ്വാരാമേരിതേഹിതൈഃ || 56 ||

പര്യുപാസത രാജേന്ദ്ര തന്യസ്തഹുദയേക്ഷണാഃ |  
താനാഹ കരുണോ മൈത്രോ മഹാഭാഗവതോഽസുരഃ || 57 ||

|| ഇതി ശ്രീമദ്ഭാഗവതേ മഹാപുരാണേ പാരമഹംസ്യാം സംഹിതായാം  
സപ്തമസ്കന്ധേ പ്രഹ്ലാദാനുചരിതേ പഞ്ചമോദ്യായഃ ||